

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/6/2025
Identifikačné číslo spisu:	6024010054
Dátum vydania rozhodnutia:	19.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:6024010054.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Mačuru v trestnej veci odsúdeného C. J. v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov na neverejnom zasadnutí konanom 19. augusta 2025 v Bratislave o odvolaní odsúdeného C. J. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 16. apríla 2025, sp. zn. 3Ntc/18/2024 takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného C. J. zamietá.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo 16. apríla 2025, sp. zn. 3Ntc/18/2024, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 549/2011 Z. z.“) rozhodol, že rozsudok Krajského súdu Linz z 8. februára 2023, sp. zn. 60 Hv 80/22t, právoplatný tým istým dňom v spojení s uznesením Krajského súdu Linz z 21. januára 2025, sp. zn. 60 Hv 80/22t, ktorým bol C. J. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným v bodoch A.), B.) a C.) z trestného činu podvodného zneužitia dát podľa § 148a ods. 1 a 3 rakúskeho Trestného zákona, trestného činu závažnej krádeže vlámaním za účelom zisku, sčasti v štádiu pokusu, sčasti dokonanej, podľa § 127, § 128 ods. 1 č. 5, § 129 ods. 1 č. 1 a č. 3, § 130 ods. 1 a 2 druhý prípad, § 15 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona a trestného činu zatajenia dokumentov podľa § 229 ods. 1 rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa dopustil na tom skutkovom základe ako je tam uvedené, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 23 mesiacov, sa vo výroku o vine a treste odňatia slobody uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky. Krajský súd zároveň rozhodol podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej krajský súd rozhodol, že rozsudok Krajského súdu Linz z 8. februára 2023, sp. zn. 60 Hv 80/22t, právoplatný tým istým dňom v spojení s uznesením Krajského súdu Linz z 21. januára 2025, sp. zn. 60 Hv 80/22t v

časti, v ktorej bol C. J. na tam popísanom skutkovom základe uznaný vinným v bode D.) z trestného činu podľa § 50 ods. 1 č. 2 Zákona o zbraniach za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac odmieta na území Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu v zákonom ustanovenej lehote podal odsúdený C. J. písomným podaním odvolanie z 5. mája 2025 s poukazom na jeho nesúhlas so závermi rozsudku, ktoré považoval za nedostatočne odôvodnené.

Krajská prokuratúra v Banskej Bystrici, ktorej bolo odvolanie odsúdeného zaslané a doručené 16. júla 2025, sa k nemu v určenej lehote nevyjadrila.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) bolo 28. júla 2025 predložené odvolanie odsúdeného C. J. i kompletný spisový materiál. Najvyšší súd ako súd odvolací (§ 518 ods. 4 Trestného poriadku) preskúmal na podklade včas podaného odvolania (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) odsúdeného zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že krajskému súdu bol zo strany Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky postupom podľa § 12 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov predložený návrh Spolkového ministerstva spravodlivosti Rakúskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím osobnej slobody, a to rozsudku Krajského súdu Linz z 8. februára 2023, sp. zn. 60 Hv 80/22t v spojení s osvedčením z 5. novembra 2024, týkajúceho sa odsúdeného C. J. na skutkovom a právnom základe tam uvedenom.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z. z., keď rozhodol o čiastočnom uznaní predmetného rozhodnutia vydaného súdom členského štátu Európskej únie (Rakúsko) v trestnom konaní a pre také rozhodnutie boli splnené všetky zákonné podmienky. Krajský súd správne postupoval, keď zistil, že skutok uvedený v bode D./ nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, následne túto skutočnosť oznámil justičnému orgánu štátu pôvodu a inicioval dohodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia.

Odvolací súd považuje za správny záver krajského súdu o neexistencii dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia v zmysle § 16 zákona č. 549/2011 Z. z., a preto v tomto smere odkazuje na jeho vecne a právne správnu argumentáciu obsiahnutú v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z. ak nie je dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16, súd rozhodne o uznaní takého rozhodnutia a súčasne rozhodne, že sa také rozhodnutie vykoná. Súd môže rozhodnúť o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia len po predchádzajúcej dohode s justičným orgánom štátu pôvodu. Ak sa rozhodnutím uložila trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá nie je zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 nahradí trestnú sankciu takou trestnou sankciou, ktorú by mohol uložiť, ak by v konaní o spáchanom trestnom čine rozhodoval; pritom dbá o to, aby takto uložená trestná sankcia nezhoršila postavenie odsúdeného a v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Trestnú sankciu spojenú s odňatím slobody nemožno nahradiť peňažným trestom. Ak sa rozhodnutím o trestnej sankcii uložila trestná sankcia v trvaní, ktoré nie je zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd rozhodnutím podľa odseku 1 trvanie trestnej sankcie primerane upraví. Takto upravená dĺžka trvania trestnej sankcie nesmie byť kratšia ako najdlhšie trvanie ustanovené pre rovnaké trestné činy podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd nesmie podľa odsekov 1 až 3 uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku, ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1. Tento postup je vylúčený, ak súd uzná cudzie rozhodnutie len pre niektorý z viacerých trestných činov, ktorých sa cudzie rozhodnutie týka.

Z citovaných ustanovení plynie, že súd uznávajúci rozhodnutie vydané iným členským štátom Európskej únie, teda cudzie rozhodnutie, pristúpi k premene trestu len za situácie, že trest uložený cudzím rozhodnutím je z hľadiska druhu alebo jeho dĺžky nezlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Ak súd usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok, jednoducho cudziu sankciu „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny, na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci. Preto súd pri postupe podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku nevykonáva hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia a ani podmienok na uloženie primeraného druhu trestu a jeho výmery podľa ustanovení slovenského Trestného zákona.

V prejednávanej veci bola odsúdenému uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, ktorá je z hľadiska druhu, ako aj jej výmery plne zlučiteľná s právnym poriadkom Slovenskej republiky, keďže ak by vo veci rozhodoval súd podľa slovenského Trestného zákona, zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody je v § 221 ods. 3 Trestného zákona určená výmerou dva až osem rokov. Preto dôvod plynúci z vyššie citovaných ustanovení, ktorý by odôvodňoval premenu trestu uloženého odsúdenému uznávaným rozhodnutím nebol zistený.

V súlade so zákonom postupoval krajský súd aj v prípade, keď odsúdeného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym

stupňom stráženia s tým, že zároveň uviedol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku. Aj v tejto časti postupoval krajský súd vecne správne, keďže odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody uloženého za úmyselný trestný čin.

Najvyšší súd záverom pripomína, že v rámci konania o uznaní a výkone rozhodnutia podľa zákona č. 549/2011 Z. z., súd nesmie cudzie rozhodnutie skúmať vo veci samej, je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho súdu a slovenské orgány nenadobúdajú právo konať o podstate veci. Práve naopak uznávacie konanie má špecifický nostrifikačný charakter, v ktorom súd na verejnom zasadnutí skúma iba objektívne skutočnosti, a to z úradnej povinnosti. Nostrifikácia tu spočíva v posúdení, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské, ktoré nahrádza pôvodné rozhodnutie.

Na podklade vyššie uvedených skutočností najvyšší súd podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného C. J. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.